Trecut impresionant - pildă şi în prezent

O pagină din istoria puţin cunoscută a footballului nostru

Născută din entuziasm, crescută în ideal, hrănită cu tradiţia unei concepţii sănătoase şi străpungând blocul anilor de eroism sublim, bătrâna Colţea — împovărată de un sfert de veac — îşi continuă jertfa pe altarul sportului românesc ● Episoade întregi care multora le vor părea poveşti... din viaţa unui club în vârstă de 25 ani,

COLŢEA 1913

COLŢEA (miuţă) 1923

1 Iunie 1913—24 Decembrie 1938.

25 de ani, 6 luni şi 24 zile de existenţă, un sfert de veac de activitate agitată pe altarul sportului românesc, un jubileu impresionant, evocator al unui trecut îndepărtat — în epoca eroică a începuturilor — cu farmecul sublim al idealismului în sport, al unui „sport pentru sport" care sună astăzi atât de curios şi străin.

1 Iunie 1913—24 Decembrie 1938 nu reprezintă numai aniversarea — trecută, în chip mişcător şi dureros, cu vederea — a bătrânei Colţea — subiectul acestui reportaj istoric — ci însăşi o pagină din istoria footballului nostru, o pagină cu început şi sfârşit, dar cu contraste izbitoare, raportând naşterea şi viaţa acestui club, împrejurările şi lungul şir de episoade la zilele noastre.

Cititorii noştri vor urmări în rândurile de mai jos, viaţa unui club românesc cu amănuntele, de un farmec caracteristic.

In acelaş timp însă, vor parcurge pagini necunoscute, pentru cei mai mulţi, episode din epoca ante-belică a footballului românesc, vor urmări evoluţia unui club care a rămas şi astăzi idealist, amator şi prin el, vor cunoaşte etapele importante ale sportului care a prins cel mai mult la noi: footballul.

Prima minge, primul match, prima echipă...

Primele începuturi ?

Greu de precizat. Cu atât mai greu cu cât n'am avut până acum istoriografi sportivi, iar singurul care a strâns material documentar — d. Octav Luchide — nu şi-a terminat încă vasta-i lucrare.

Se pare însă, — după cum îşi aminteşte d. Lazăr Breyer (v. lucrarea „Foot-ball", de d. V. Economu) — că începutul footballului la noi coincide cu prima minge adusă în ţară, de d. Breyer, în 1889.

Iar primul match de foot-ball s'a jucat — după aceleaşi amintiri — în 1902, pe un maidan dela şosea.

Datele sunt vagi până în 1905 când — aceasta se ştie cu certitudine — a luat fiinţă prima grupare — „adunătură" în termenul vremii — sub numele de Olimpia. Iniţiator: germanul Virek.

Dealtfel, trebue să remarcăm din capul locului că primele începuturi ale footballului în România sunt legate strâns de elementul străin. Intr'adevăr, străinii aflaţi în vechiul Regat au contribuit în mod efectiv la popularizarea şi împământenirea acestui sport.

Pilda şi îndemnul date de aceşti englezi, germani, olandezi etc. a avut efect imediat.

Se nasc grupările

După ce un an întreg, 1906, în Bucureşti, numai Olympia juca football, în 1907 Ploeştii înfiinţează şi ei cu o grupare: Româno-Americană, unde au activat Bolton, Hillard, etc.

Ince-încet, din aceeaşi frumoasă dorinţă de a face educaţie fizică şi de a se juca pe maidane cu mingea — chit că amatorii erau apostrofaţi cu un „bine domnule, gogeamite omul şi te joci cu mingea ?" — echipele încep să se înmulţească.

In 1909 ia fiinţă Colentina cu Jack Catteral, Thompson, Petit, etc., iar până la în 1913 apar Bucharester, C. A. B., Traian, Vic, Sporirea, Gladiator, Victoria şi Colţea.

Intre timp, Româno-Americana şi-a schimbat numele în United F. C. şi apoi în Prahova.

1905—1913

In această perioadă a formării, nu exista campionat, fiind prea puţine echipe. In schimb, se alcătuiau echipe de „voinţă" — de câte 6—7—8 sau câţi „disponibili" erau — şi jucau între ele: fie amical, fie pentru cupe, dintre care cele donate de Alex. Bellio şi Jean Luca P. Niculescu.

Maidane ca: „Balta rece", UFSR şi, mai târziu, Elefterie, Colentina, Buckarester şi S. T. B. (care era situat exact pe terenul de astăzi) erau zilnic teatrul unor partide disputate cu înverşunarea şi pasiunea timpului.

In 1909—1910 însă, are loc primul campionat, care revine echipei mai vechi: Olympia. Aceeaşi grupare cucereşte titlul şi anul următor, pentrucă această cinste să revină în 1911-12 lui United F.C. din Ploeşti. Căci în campionat participau şi echipe din oraşul vecin.

F. S. S. R. ia fiinţă în 1912, în cadrul căruia se constitue sub preşedinţia d-lui Mario Gebauer forul conducător al footballului.

Footballul începuse aşadar să se organizeze, să fie îndrumat pe calea care avea să-l ducă la situaţia de astăzi. Campionatul începea să devină în 1913 o probă principală, alături de „miuţele" care erau atunci en-vogue.

Acest sport pătrundea încet şi greu, dar sigur, în masse, din cauza reacţiunii fireşti din partea oamenilor serioşi. Tineretul însă, se lăsase uşor captivat şi — pe ascuns, la adăpostul unor minciuni naive consacra „bătutului mingii" pe maidane ore întregi şi nu de puţine ori, ziua toată.

„Colţea Football Club"

In această atmosferă se naşte clubul românesc „Colţea", cu conducători români, jucători români şi suflet de români.

*

In mod special, Colţea nu-i un nume nou pentru sportivii de astăzi. „Colţea" e citită în ziare, e căutată la rezultate, în clasament, performanţele-i sunt reţinute şi echipa lăudată.

Astăzi, Colţea — pentru prima dată în formaţie de fuzionată — este în divizia naţională B şi are o echipă tânără şi talentată.

Toţi o cunosc.

Dar puţin ştiu câtă distanţă este între echipa de astăzi şi titulatura de „Colţea", cât de curios — dar explicabil — sună „echipa tânără a bătrânei Colţea".

In actuala echipă nu mai găseşti un jucător din cei vechi, de acum 8 sau 9 ani. Căci Colţea a avut o tradiţie: oricâte generaţii au trecut şi au trăit în echipa lui „Nea Nae" Secăreanu, întotdeauna şi-au avut reprezentanţi, care se succedau cronologic.

Un asemenea reprezentant nu se găseşte astăzi la Colţea; tradiţia a fost ruptă.

Colţea n'a acceptat niciodată o fuziune — şi s'a propus — iar atunci când a fost silită s'o accepte, a transmis nouei grupări: idealuri, atmosferă românească, amatorism, dar a oprit tradiţia.

Este o nuanţă pe care nu ştim dacă este „prinsă", înţeleasă de toţi, dar suntem siguri că acei care fie că au trăit în Colţea, fie că au urmărit gruparea „dodecanilor" ani de zile la rând, ne-au înţeles.

Colţea-Mociorniţa însă, are meritul de a fi continuat pe acelaş drum al idealului şi atmosferei româneşti ce i-a fost indicat de Colţea şi situaţia pe care o ocupă astăzi în footballul românesc îi va permite să ducă şi de acum înainte nestinsă făclia aprinsă acum 25 de ani de un Ostroschi, D. Secăreanu, A. şi I. Pavel, etc. şi să fixeze pentru totdeauna pe pagina-i rezervată în istoria footballului nostru, arhaicul „sport pentru sport".

Vara anului 1913

Footballul intrase în gustul tinerilor şi câmpurile de joacă adăposteau mari matchuri la care participau 8, 16, 22 sau 28 de elevi, ce chinuiau timp de ore întregi o biată minge de cârpe.

Toţi însă, trăgeau cu coada ochiului la adevăratele mingi, după care jinduiau atât de mult şi din care-şi doreau una.

Echipele formate erau învăluite de admiraţia acestor tineri şi idealul devenise: o minge, o echipă, un match.

...Şi la 1 Iunie al acestui an, o mână de elevi entuziaşti, în frunte cu d. Ostroschi, Grăjdănescu, Poliegni, D. Secăreanu, Plopeanu, Aurel şi Ion Pavel, Roman Gilea, etc., înfiinţează „Colţea F. C.", club românesc.

Primul comitet...

In şedinţa de constituire, se alege următorul comitet:

D. Ostrosky, preşedinte.

D. Secăreanu, vice-preşedinte.

Aurel Pavel, cassier.

Ion Pavel, secretar.

...prima echipă

Iar în primul match Colţea a aruncat următoarea primă echipă:

Ion Pavel—D. Ostroschi, Roman Gelea—C. Plopeanu, Al. Simionescu, Petrescu-„Tata"—Mihăilescu—„Miţu", D. Secăreanu, G. Poliegni, B. Grăjdănescu, Aurel Pavel.

Cum se vede, erau printre jucători şi dintre conducători. Este dealtfel, o caracteristică de mare semnificaţie pentru atmosfera sportivă de atunci.

Dai o minge? Te facem vice-preşedinte...

De acest început al Colţei este legat şi un amănunt destul de amuzant astăzi, când o minge este o nimica toată, dar care pe atunci emoţiona colegii şi impresiona cercurile...

Barbu Grăjdănescu avea o minge, căpătată cadou cu prilejul nu se ştie cărui eveniment.

Şi în entuziasmul pentru clubul său, i-a donat-o provocând un val de bucurie şi de emoţie în rândul colegilor săi.

Care, drept recunoştinţă, i-au conferit cinstea de a fi vice-preşedinte al clubului.

Şi asemenea donaţii erau caracteristice, dar rare pe vremea aceea. Iar când se produceau, lua cunoştinţă întreaga lume sportivă.

Afilierea şi început de activitate

In mod oficial însă, clubul Colţea a început să existe dela 1 August 1913, când F. B. A-ul nului 1915, sub numele de tri- a pronunţat afilierea, trecându-i actul de naştere în registre.

Şi acum începe efectiv activitatea oficială a Colţei, sub conducerea d-lui D. Ostroschi, care a fost preşedinte până în 1916.

Spicuiri din Statut

Pentru a contura bazele noului club, vom face apel la statutul lui, care furnizează câteva amănunte interesante în legătură cu viaţa asociaţiei.

Scopul Colţei era practicarea „numai între amatori cetăţeni români a sporturilor atletice", „a propaga gustul pentru exerciţiile fizice în aer liber".

Sediul clubului era fie pe terenul de antrenament, fie la domiciliul secretarului casier şi eventual, al preşedintelui.

Membrii se 'mpărţeau în trei categorii: protectori care plăteau 100 lei anual; donatori — dădeau clubului „cel puţin 2000 lei odată sau... un trofeu în valoare de cel puţin 50 lei" — şi activi — care erau scutiţi pentrucă jucau. Mai târziu, şi aceştia trebuiau să plătească 10 şi 5 lei lunar.

Pentru a fi admis în club cineva, acesta trebuia să facă o cerere scrisă, semnată de doi membri — protectori sau activi. Cererea putea fi admisă provizoriu şi supusă votului adunării generale. La intrarea în club, semna declaraţia următoare:

„Declar că sunt membru al clubului „Colţea" football de la... ca taxă de înscriere depus 1,00 lei, ca cotizaţie lunară voi depune 0,50 lei".

Admiterea noilor membrii se făcea e umajoritatea de jumătate plus unu.

Excluderile erau făcute „PENTRU ABATERI DELA REGULILE ONOAREI ŞI A BUNEI PURTARI IN SOCIETATE, ca şi pentru cazuri de pedepse infamante".

Apare „Nea Nae"

La îndemnul fratelui mai mare, răposatul D. Secăreanu, se înscrie la Colţea, în Octombrie 1913 şi d. Nae Secăreanu, actualmente o vedetă a Operei din Bucureşti.

...şi provocările

Potrivit obiceiului timpului, matchurile erau provocate, adică o echipă când voia să joace cu alta, lansa o provocare, concepută astfel:

Stimate Domn,

„In urma intervenţiei comitetului viu a vă ruga să bine voiţi a veni Duminică 6/19 Octombrie, ora 8 jum. pe câmpul plesoianu pentru a face un machii amical. Dacă voiţi a veni vă rog răspundem pe adresa Ioan Gregorian, Francmasonă 61. Loco.

Vă salut,

Căpitanule echipei „Vic."

GK.

Rog răspundeţi mai urgent".

Am redat întocmai textul şi ortografia provocării primite de Colţea la 2 Octombrie 1913.

Iată o altă provocare:

Onor F. C. Colţea — Loco

„Prin prezenta avem onoare a vă provoca la un match de football pr. (n. r. pentru) Duminică cr., la ora 9 dim. pe terenul us/. din str. Sf. Elefterie.

„Binevoiţi a ne răspunde de urgenţă dacă jucaţi, pe adr. Aurel Paven (n. r. actual arbitru), Română 116, secretarul clubului Traian.

„In aşteptarea Onor. dvs. răspuns, vă salutăm

Cu toată stima

F. C. „Traian"

Ech. II

Cam în felul acesta se stimula în general activitatea. Prin provocări se trezea ambiţia, mândria, ajungându-se la jocuri de football disputate într'o atmosferă ideală.

Un an de încercare

Intre timp, Colţea participa în proba categoriei a I-a şi a II-a, în compania echipelor: Bucharester, Colentina, Româno-Americana, Traian, etc.

Campionatele pe 1912-1913 şi 1913-1914 sunt cucerite de Colentina.

In primăvara anului 1914, Colţea susţine numeroase jocuri din care notăm următoarele:

Colţea I—Traian I 0—2, 1—0, 1—0, 0—0.

Colţea II—Sporirea 3—1.

Colţea I—Buckarester I 0—3, 0—0.

Colţea II—Buckarester II 2—0.

Colţea II—Colentina II 2—3.

Colţea—Colentina 0—4.

Colţea—, C. A. B. 4—1.

Dealtfel, în acest an, Colţea a cucerit Cupa „Harvester" la categoria II-a.

Şi — ca un amănunt de reţinut — la 1 Mai 1914 se înscrie la Colţea Vintilă Cristescu şi în Iunie 1914 Alex. Stăncescu, astăzi arbitru.

D. Secăreanu demisionează!...

Un moment, viaţa clubului a fost turburată de demisia d-lui D. Secăreanu. Motivele? Le găsiţi în textul scrisorii adresate către preşedinte:

„Vă rog să mă consideraţi ca demisionat din societatea dvs. pe ziua de 10 Mai 1914.

„Cauze sunt destule şi nu o să enumăr decât două care cred că sunt destul de suficiente pentru a înlesni demisia mea:

1. Nu pot juca pentru că nu sunt liber de acasă şi apoi că fiind vară trebue să scot limba de un cot (când joc bineînţeles).

2. Ne mai având surse de plătit cotizaţia şi nevenind la antrenament.

„Aşa dar d-le Preşedinte vă rog a primi demisia mea cu onorurile cuvenite deoarece vă scăpaţi de un jucător incapabil".

D. D. OSTROSCHI

Rezoluţia: respinsă în unanimitatea voturilor exprimate. Semnat: I. Pavel (actual doctor).

Iată un alt document care exprimă atmosfera timpului.

„Aduceţi o minge ca să jucăm"...

Dorinţa de a juca, nemărginita dorinţă, se isbea uneori de aceiaşi piedică: lipsa mingii.

Care, fie că era sechestrată de părinţi, fie că păstrătorii ei erau ocupaţi şi nu aveau timp s'o aducă la teren.

Un asemenea caz este desvăluit de o adresă din 8/21 Noem. 1914 a clubului Bukarest F. C. către Colţea:

„După cum ştiţi, mâine dimineaţă joacă echipa noastră a doua contra echipei Dv. a doua şi vă rugăm să binevoiţi a aduce o minge pentru acest joc, deoarece ambii noştrii domni Hense, care au în păstrare mingile noastre, sunt în voiaj".

Iar dacă se 'ntâmpla acelaş lucru cu echipa invitată, atunci nu se juca, spre nemulţumirea generală.

Comun acord la arbitri în 1914...

In vremurile noastre a apărut — relativ recent — comunul acord la delegările de arbitrii.

Faptul însă, nu-i nou. Căci exista şi în 1914.

Nu credeţi? Citiţi atunci această adresă:

Onor Colţea

„Prin aceasta vă propunem pe d. Willy ca arbitru la jocul celor două echipe ale noastre de a doua, care va avea loc Du- ... crt. (Dec. 1914 n. r.), cu care propunere sperăm, că veţi fi înţeles. In caz contrar vă rugăm a ne propune un altul".

Aşa dar, iată o dovadă că acordul comun este o uzanţă de dată veche.

Contestaţiile şi sportivitatea

Şi nici contestaţiile nu lipseau.

La matchul Colţea II — Bukarest II (2—0), echipa învinsă a contestat pe jucătorul D. Ostroschi care era calificat numai pentru echipa întâia.

Şi conform regulamentului existent, Colţea urma să piardă la masa verde.

Dar, marea — ideala sportivitate de care erau pătrunşi atunci jucătorii ca şi conducătorii, a impus lui Bukarest o soluţie în consecinţă: rejucarea matchului. Bucarest „a aranjat — după cum spune documentul pe care l-am citit — din nou matchul" şi s'a rejucat. Căci şi Colţea era pătrunsă de spiritul de sportivitate.

Pentru mentalitatea de astăzi, fireşte că un asemenea gest ar fi fost înfierat de toată lumea. Atunci însă, altfel era privit sportul şi altele erau concepţiile conducătorilor. Sport, numai sport!

Pleacă străinii, se ridică românii

In 1914 se produce o mică depresiune în footballul regăţean. Elementele străine părăsesc ţara din cauza răsboiului care se declarase. Se resimte această plecare, dar pentru puţin timp, căci elementul băştinaş — destul de talentat, — începe să-l înlocuiască cu succes.

Apare o nouă grupare în toamna acestui an: Teiul, care se afiliază însă, în primăvara anului 1915 sub numele de Tricolorul, cu I. Moldoveanu, Radu Sinezie, Dinică Georgescu, Savu Mareş, etc., etc.

Iar campionatul pe anul 1914-1915 îl cucereşte echipa Româno-Americană.

Activitatea pe anul 1915 se anunţă din cele mai rodnice pentru Colţea.

La 8 şi 15 Februarie au început cele două competiţii challenge: Cupa „Jean Luca P. Niculescu"— pentru cat. I-a — şi Cupa Harvester — pentru cat. II-a.

Dintre rezultate, spicuim următoarele:

Colţea—Româno Americană	**1-3**
Colţea—România I	**1-0**
Colţea I—Buckarest I	**2-1**
Colţea II—Colentina II	**1-0**
Colţea II—România II	**3-0**
Colţea II—Tricolorul I	**3-1**

Formaţia echipei prime a suferit următoarele modificări:

I. Pavel-D. Ostroveanu **(Ostroschi)**, Ilie Tudor—A. Simionescu **(Secăreanu), Plopeanu)**, Al. Dumitrescu **(Simionescu)**, Gh. Petrescu-I. Mihăilescu, D. Secăreanu **(Poliegni)**, D. Niculescu, A. Gall, A. Pavel.

La a II-a jucau:

Georgescu — V. Cristescu, C. Iordăchescu, **(N. Rizescu)** — Costescu **(Oancea)**, C. Plopeanu, N. Secăreanu, **(Iordăchescu, Costescu)**, — Iacobescu, C. Pavel, Grăjdănescu, Radu Ivaşcu **(Poliegni)**, F. Iordăchescu **(Radu Ivaşcu)**.

O CRONICA DE MATCH INAINTE DE RAZBOI

In legătură cu matchul Colţea-Bukarest (2—1), găsim interesant — pentru cunoaşterea mai bine a timpurilor trecute — să reproducem câteva fragmente din cronica jocului.

„...Fluerul este ţinut de d. Mario Gebauer, preşedintele comisiei şi priceput arbitru".

„...Echipa Colţei atacă frumos şi apărarea sa ţine pentru un moment în respect linia de înaintaşi adversă".

„După câtva timp Hinkel dela Bukarest în posesia mingii, atacă şi marchează primul punct...

Jucătorii lui Meţianu vin la rândul lor la atac şi deseori se instalează în câmpul advers. Acolo în urma unui „pass" Meţianu atacă furmos şi cu un „shoot" bine plasat egalează situaţia".

„La reluarea jocului, din nou jucătorii dela Bukarest se repede primii la atac"...

...Jocul revine la centru şi în fine un nou atac condus de Meţianu ajunge aproape de potourile adverse, unde tot căpitanul echipei marchează al doilea punct".

„In acest moment, A. S. Principele Carol, urmat de mai mulţi membrii ai comitetului, se duce în inspectarea terenului de atletisf".

„Tin să felicit călduros echipa învingătoare, în care pusesem întotdeauna multă încredere şi care astăzi răspunde aşteptărilor. Conducătorii acestui club au lucrat cu multă pricepere şi abnegaţie sportivă şi astăzi vedem o echipă tânără, formată numai din elemente româneşti, ţinând în respect o echipă care are un trecut sportiv, destul de glorios şi mare".

JUCATORII COLŢEI SELECŢIONAŢI

Paralel cu întâlnirile inter-cluburi se desfăşurau şi jocuri inter-oraşe, chiar de propagandă.

Astfel, la 16 Iunie — după ce cu 10 zile înainte cedase Ploeştilor cu 1-3 — selecţionata Bucureştilor a dispus de Excelsior cu 4-1, la Craiova.

Pentru acest match, Colţea a dat trei jucători, adică întreaga linie de halfi. Iată dealtfel, formaţia:

H. Hense (Buck.)—**Brabeţeanu** (Colent), **W. Petit** (România)—**Simionescu, Petrescu, Rizescu** (Colţea), **Dinicu G.** (Tricolorul), **Hinkel, Matthews** (Colent.), **Rossmon** (Buck.), **Russo** (Colent.).

Dealtfel, jucătorii Colţei — în general — s'au remarcat printr'un joc fair şi plin de talent. Nae Secăreanu, Drăghici, Ilie, Georgescu, C. Pavel, cei trei selecţionaţi de mai sus etc. şi-au văzut deseori numele lor în „Sportul", unica gazetă de specialitate în acea vreme.

CEA DINTAI INTALNIRE ROMANO-ENGLEZA!

La 8 Decembrie s'a disputat prima întâlnire... anglo-română.

Gruparea Româno-Americană a propus acest match şi comisia de football l-a acceptat, însărcinând pe d-nii Pavel şi Şoutzou cu alcătuirea echipei româneşti, care a jucat în următoarea formaţie:

Alvirescu-Brabeţeanu, Davilla (actualul vice preşedinte al F. R. F. A.-ului)-Drăghici (Colţea), Georgescu, Meţeanu (Colţea), Mincu, Niculescu, Simionescu (Colţea), Şoutzou.

REZERVE: Ostroveanu, I. Georgescu, Grăjdănescu, A. Pavel (Colţea) şi Dragomirescu.

Rezultatul a fost 4-4, excelent pentru jucătorii români.

BILANŢ DE FINE DE AN

Viaţa în clubul Colţei se desfăşoară în clipe plăcute pentru tinerii şi entuziaştii adepţi ai footballului.

Trec peste obstacole grele — voinţa părinţilor şi lipsurile materiale — şi-şi fac din sport o dorinţă, o plăcere, care astăzi pare atât de curioasă.

Conducătorii, laolaltă cu jucătorii, muncesc din răsputeri pentru asociaţia lor dragă şi se străduesc din răsputeri — în frunte era tot d. Ostroschi — ca s'o ducă numai la succes.

Zi de zi, Duminică de Duminică, zidesc temelia clubului care avea să trăiască atât de mult.

*

Bilanţul anului 1915 este satisfăcător pentru Colţea, cu câteva excepţii.

Cele două probe îşi încheie activitatea de toamnă, în cursul căreia s'au înregistrat următoarele rezultate (dăm câteva mai importante):

Colţea II—Tricolorul 1-0.

Colţea câştigă Cupa Harvester cat. II.

Colţea II—Gloria I 2-1.

Româno Americană I—Colţea I 3-0.

Colentina II—Colţea II 1-2.

La acest match, jucătorul Ilie Tudor (C.) a fost descalificat pe 8 zile, pentru necuviinţă pe teren.

Tricolor I—Colţea II 1-0.

LT. T. DAVILLA ŞI RAPOSATUL NAE MARASCU LA COLŢEA

Păşind în anul 1913, Colţea îşi începe activitatea cu acelaş entuziast ideal. Şi-a mărit cadrele, a „achiziţionat" jucători noui (remarcăm pe lt. Davilla şi pe răposatul Nae Mărăscu) şi-a înmulţit secţiile şi a marcat un progres real. Concepţiile sănătoase de „sport pentru sport" prind în rândul tineretului aderent, care era crescut într'o atmosferă ideală, opusă celeia în care se hrănesc tinerii astăzi.

COLŢEA 1938

COLŢEA 1934

LT. DAVILLA ESTE CONTESTAT

Cupa „Jean L. P. Niculescu" şi Harvester au început la 14 Februarie şi Colţea — ca de obiceiu — a luat parte cu două echipe şi juniori.

Competiţiile, din ce în ce mai pe gustul publicului, încep să atragă spectatori mai numeroşi ca 'n anii trecuţi.

In acest timp, Româno-Americana îşi reia numele de Venus şi apare o nouă grupare, Universitara, viitorul Sportul Studenţesc. La Brăila a luat fiinţă clubul „N. Bălcescu".

La 14 Februarie însă, nu s'a jucat decât un match: Venus-Prahova 3—1.

Alte rezultate din primăvară:

Prahova-Colţea 4—0.

Colţea-Colentina 1—1.

Acest match a fost contestat de Colentina pe motiv că d. lt. Davilla a jucat pentru Colţea nefiind iscris la timp în acest club.

Contestaţia a fost respinsă.

Tricolor A.-Colţea II, 6—0.

ACHIZIŢII, ACHIZIŢII...

Mirajul atmosferei din sânul clubului roş-verde atrăgea din ce în ce mai mulţi tineri. La 29 Martie poartă aceste culori: Giurgiuţ, Barbuceanu, Voinea Ion, Butu, Iancu Teclu, Catargi Nicolae, Logadi, Iaroslavici Nic., Iaroslavici M. şi Ion T. Duţescu-Dutu, dar pleacă Tovar.

Şi la 8 şi 10 Mai, Colţea are din nou cinstea de a da jucători în două selecţionate.

VICTORIE LA CRAIOVA

In ziua de 8 Mai, „ o echipă mixtă joacă la Craiova contra unei alte combinate Excelsior-Oltenia. Bucureştenii au învins cu 4—0, aliniind echipa:

Pavel I., Ilie Tudor (Colţea amândoi), Hense II (Buck), Simionescu (Colţ.), Alvirescu (Tric.), Gaudy (Buc.), Valianatos (B.), Meţeanu (C.), Rossman, W. Petit (B.), Ilie Ionescu (C.).

Matchul s'a disputat în cadrul concursurilor sportive patronate de A. S. R. Principele Carol.

„CRITERIU ANUAL"

Iar la 10 Mai, „roş-verzii" au dat noui jucători, de data aceasta unei selecţionate române care a înfruntat echipa „internaţională".

In prima ediţie, la 1 Mai, jocul s'a terminat la egalitate: 1-1.

In al doilea joc, „internaţionalii" au învins următoarea echipă:

Pavel (C.)-Ilie Tudor (C.), Brabeţeanu (Colţea)-Alvirescu (Tric.), Simionescu (Colţ.), Vintilescu (Prahova)-Niculescu, Butu, Meţeanu (Colţea), Salcie, Dinicu (Tric.).

Intâlnirea fusese dotată de A. S. R. Principele Carol cu o cupă, care a revenit echipei internaţionale (la care inter stânga juca R. Schmettau).

VACANŢA IN... RAZBOIU

Intre timp, apusul era sguduit de flăcările războiului, care se întindeau cu repeziciune spre noi.

Iar în August 1916, războiul ne cuprinde şi pe noi, făcând să înceteze orice activitate sportivă.

Jucătorii pleacă pe front, terenurile rămân pustii, iar sportul patriotic adânc desvoltat în până în 1918.

Membrii Colţei, cu sentimentul sistează orice manifestaţie anii închinaţi clubului lor drag, se avântă în iadul ce cuprinsese lumea întreagă, lăsând în urmă dor şi lacrimi.

PERIOADA DE REFACERI

... Iar în 1918, după terminarea războiului mondial, activitatea sportivă reîncepe, bineînţeles în măsura permisă de noile împrejurări.

Pleiada sportivilor începe refacerea, o operaţie grea, dar încununată de succes. Cu toate piedicile vremii, cu toate dificultăţile materiale, asociaţiile sunt reînăscute şi atmosfera ante-belică este reluată.

In această perioadă de refacere Colţea a avut un rol important, o contribuţie efectivă la renaşterea sportivă —— ——

UN EVENIMENT

Greutăţile întâmpinate au fost curând înlăturate şi, încet-încet, activitatea revine la regularitatea care obicinuise pe sportivi; competiţiile reîncep şi amintirile proaspete se învăluesc în pânza trecutului.

Un prim eveniment la Colţea este alegerea lui D. Secăreanu ca preşedinte, funcţie pe care o deţine până în 1919.

Pe U.F.S.R. şi celelalte arene domneşte acum din nou animaţie caracteristică. De dimineaţă până seara, jocul nu conteneşte. De jur-împrejurul arenei, spectatori mai mulţi; afară, cei care nu-şi puteau plăti intrarea.

De fapt şi jucătorii plăteau doi lei (atât costa biletul) dar comisia le restituia banii după fiecare joc, Marţi seara...

Aşa era regulamentul.

Intr'o bună zi, câţiva negustori ambulanţi — văzând că înăuntru se fac mai mari afaceri decât afară, au intrat şi ei, după ce-şi plătiră biletul cu... 5 lei.

Controlorii însă, pe motiv că nu luaseră bilete, i-au dat afară...

Delegatul grupării Colţea a reclamat cazul comisiei cerând „să i se indice sancţiunile ce s'ar lua în cazul când vinovaţii ar fi descoperiţi" (!?)

AH!... ARBITRII

Mai interesant este însă, că şi pe atunci arbitri erau o plagă, ca să întrebuinţăm termenul actual. (Remarcăm că arbitrii erau recrutaţi din rândul membrilor grupărilor participante în aceeaşi competiţie).

Intr'adevăr, conform unei decizii a comisiei, arbitrii de tuşe — la cererea celor principali — puteau fi schimbaţi chiar în cursul jocului, dacă se dovedeau incompetenţi şi incorecţi.

Iată o scuză pentru actualii noştri arbitri. Nu toţi, majoritatea şi nu pentru incorectitudine.

UN NOU PREŞEDINTE

Alături de echipe noui şi cu

PETRE GAŢU

(Continuare în pag. 12-a)

COLŢEA 1923